

Nospraustas jaunas vadošas linijas Latvijas fiziskās kultūras dzīvē

Krišjānim Kundziņam (LAS) jau 35 gadu!

Aizvakar 35 gadu šūpa svētkus no-
svinēja Krišjānis Kundziņš (LAS).
Nav sen vairs jāsaka, kas viņš tāds
par vīru, kādi tam pierakstami nopelni
mūsu sporta dzīvē. Vienīgi jābrīnās
par to, ka jaunekļīgi žirgtajam, uguns
enerģijas pilnajam ievērojamam latviešu
ciklonim, kas tik daudzām nesīs
valsts meistartituli un vairāk kā 10
gadu nepārtraukti čempionu Latvijas
reprezentējošās vienības sastāvā, tiešām
jau kļūvis trīsdesmitpiecgadnieks! Iz-
cilais spalvsvārs Krišjānis Kundziņš līdz
ar to ir patreiz gados vecāksais mūsu
valsts vienības dalībnieks grieķu-ro-
miešu cīņā. Bet, ne jau vienmēr gadu
gasta nosaka sportista spēju līmeni.
Te vēl spēcīgāku valodu runā treniņi
un dzīves veids. Bez kādiem glaimiem,
bez nepatīcīgu vārdu lietošanas gan šo-
dien, roku uz sirds likdami, varam
teikt, ka neviens cits kā tieši Kundziņš
būtu pēnams par lielāko paraugu ik
katram jaunam atletam. Gan ir tagad
Kundziņam izauguši cienīgi konkurenti,
bet līdzvērtīgu spēku viņam spalvas
svārs mūsu zemē joprojām nav un 15.
aprīlī Tallinā cīņā pret Igauniju Kun-
dziņš atkal būs Latvijas valsts vienības
rindās! Te gribas aizrādīt, ka visu,
ko šis mūsu ievērojamais ciklonis
sportā sasniedzis — un tas ir ļoti daudz
— viņš panācis nevis pateicoties savam
lielajam talantam, iedzimtām spējām,
bet gan neatlaidīgu, sistematisku darbu
un sportistam īsti atbilstošu dzīves veid-
u. Lūk, dižais mantojums, ko Kun-
dziņš var atstāt ikvienam no mūsu jau-
najiem atletiem! Tāpēc pat vēl tagad
mēs nemaz neapņemas, ka Kundziņam jau
35 gadu, kaut arī raksti pasē neapāu-
kami rāda. Tādus sporta cilvēkus ir
vērts respektēt, godināt, kā paraugu
un priekšzīmi minēt. Cik spēcīgs šo-
dien būtu latviešu lauksaimniecība, ja
arī daži citi cikstopi, kurus jau daba
apveltījusi vajadzīgām dāvanām, būtu
treniņos tikpat ātrā kā aizvakardienas
jubilaris! Diemžēl, tā tomēr nav. Pat
pavīrību redzam, bet ne kārtīgu dar-
bu! Krišjānis Kundziņš šo mazliet no-
kavējušos dzimšanas dienas sveiciens
tādēļ lai saņem kā sporta cilvēks, kuram
mēs patiesi ciešam un stādam izcilus
vietā. Katrs smagatletikas draugs būs
no sirds laimīgs, ja arī vēl pēc daudz
gadiem joprojām varēs sveikt Kundzi-
ņu kā aktīvu sportistu. Cerēsim, ka tā
nav pārāk smagi uzstādīta prasība!
Šm.

(Sākums 1. l.p. p.)
sargu štaba fiziskās audzināšanas vadītāja
P. Poja kundzi. Arnolds Rudāitis un Arturs
Grīnblats iepazīstināja skatītājus ar mūsu
jauno studentu nodarbinātību, kas vingroja ar
nūjām. Masas uzveduma bija teicama. Stu-
dentu kungu katru kļūdu gan pavēstīja no-
devīgās nūjas, kad tās dažkārt nokrita uz
grīdas... Bet, šādu momentu bija gauži
maz. Tad sekoja rita vingrošana radiofonā
un arī šoreiz Sporta namā skatītāji dzirdēja
tik pazīstamo Latvijas radiofona instruktora
Aleksandra Miezīša balsi. Ar mazpauku zēnu
grupas nodarbinātību mūs iepazīstināja Lat-
vijas vingrošanas sporta vecmeistars Leopolds
Suki, bet akutu rotājas ar saviem maszkau-
tiem un skautiem rādīja Jānis Liepiņš. No
skautu rotājam publikai varenī patika „Krauk-
kļi un krupji”, „Dzīvības sveices” un „Tēva
nav mājas”. Jo sevišķi jautra, bērniem pie-
mērota teicās pēdējā rotāja. Vingrojumu ar
lokjiem Elfrīdas Karlsona-Kukainis vadībā de-
monstrēja Latvijas Vanagu vanažu grupa.
Aizvakardienas priekšnesumu uzmanības cen-
trā izvirzījās policijas lietiskā vingrošana.
Te redzējām pašsvarsardzības un cīņas vingro-
jumus (Al. Miesīša vadībā); apmācību zobeni-
cīšanā un atgāšanās (F. Šponberga vad-
ībā); pretestības, ceļšanas un ķermeņa stip-
rinātājus vingrojumus (K. Mārtiņjēkaba
vad.). Policisti jauki rādīja, kā viņi rūdas
un gatavojas savam grūtajam un atbildī-
gam ikdienas darbam. Kārtības sargu vidū bi-
ja arī vairāki populāri Latvijas sportisti. Jau
sportiski augstvērtīgs, līdz pilnībai sagata-
vots un pat bāru kritiku izturējis izrādījās
LVB sieviešu grupas demonstrēto brīvo ku-
stību sniegums, ko iestudējusi Emīlija Krū-
miņa. Piezīmējams, ka ar šo pašu vingro-
jumu kombināciju LVB nesēn ieguva arī Lat-
vijas meistartitulu. Aizvakardienas plašo un
dažādību pārplino programmu noslēdza līdz-
svara vingrojumi uz balņa sievietēm indivi-
duāli. Vingrotājas, Inas Reinsones uzrau-
dībā, sniedza respektējama māku. Līdzīgi
dienai iepriekš, plašu uzvedumu programma arī
šoreiz beidzās tikai lai pirms pusnakts.

TREŠĀ DIENA.
Vakar ritēja Latvijas lielā un imponantā
vingrošanas sarīkojuma noslēguma posms.
Jau plkst. 9 ritā ierindā bija Ezeras gimnazij-
as audzēkņi, pēc kam uzstājās Rīgas valsts
krievu gimnazija. Priekšpusdienas demon-
strējumus galveno uzmanību un ievēroību iz-
pelnījās Heļgas Liepiņas vadītā Gaivas pils.
Rīgas pamatskolu grupa, kur varējām redzēt,
kā ar speciāliem vingrojumiem iespējams la-
bot dažādus ķermeņa defektus, lai šos augu-
ma trūkumus novērstu jau bērnībā. Polici-
stu medicīnas bumbas spēli demonstrēja Pre-
fekta Grīnvalda policijas skola un Rīgas pre-
fektūras jātnieku nodaļa Aleksandra Miezīša
vadībā. Vakarā, atkal pilnīgi izpārdotā-
jā un līdz pēdējai vietai pārpildītā Sporta
namā, raitie vingrojumus demonstrējumi se-
koja raibu raibaigi virkņojumā. Bija tur ko
skatīt, bija ko vērot, pētīt un apbrīnot. Va-
kardienas demonstrējumus ievadīja kurmēmo
vingrošana, kur darbojās Valmieras valsts
kurmēmo skolas audzēkņi Hugo Trauberģa
vadībā. Kurmēmie zēni dzīvo savā īpatnējā

pasaulē, kāpēc savdabīgi bija arī viņu vingro-
jumi. Te nebija kāds sagatavots priekšne-
sums, bet parastā vingrošanas darba stunda,
kādu to izved kurmēmo skolā. Pierādījās
arī, cik grūts darbs veicama apmācītajam.
Bet, nav jau pasaulē tādas lietas, kas Val-
mieras ievērojamam sporta darbiniekam H.
Trauberģam būtu par grūtu vai arī neiespē-
jami veikt! Noteikti komandu vietā, vadi-
tājs lietoja asas zīmes un troksņus. Valmie-
ras mijie viesi ar savu vadītāju priekšgalā,
guva lielu un pelnītu skatītāju atsaucību.
Piezīmējams, ka H. Trauberģu no kurmēmo
audzēkņu vidus devās arī divus izcilus mūsu
izlases sportistus — Iļču ar slēpēm Celmu
un lodes grūdiņi Bīti. Ar dedzīgu aizrau-
tību nācās sekot Gaivas pils. Rīgas 3. gim-
nazijas meiteņu (1. klases) lielo mākslu
šķērņu pārvēršanā. Visa te dalībniecēm ve-
icās zibenīgi un veikli. Daļo meitu pulks
nedarīja kaunu savai audzinātājai Elfrīdai
Karlsonai-Kukainis. Un te nu, lūk, skatījām
arī daudz elementu, kas nepieciešami vieg-
latletikas sportā. Vai tāpēc brīnīties, ka Ga-
ivas pils. Rīgas 3. gimnazijas audzēknes šogad
jau 4. reizi pēc kārtas uzvarēja „Sporta Pa-
saulē” tradicionālajā vieglatletikas sacīk-
stēs gimnaziju audzēkņiem! Potams, gods
vispirma kārtā audzinātājai E. Karlsonai-
Kukainis kundzei — mūsu kādreiz vispazī-
stamā un nepārspējamai vieglatletei, par kuras spē-
jām gaišu valodu runā vairāki viņas uzstā-
dīti un vēl šodien nepārspēti Latvijas rekor-
di. Netrūka arī viesi no tālās un skaistās
Liepājas: Jāņa Malovkas vadībā 1. Liepājas
valsts gimnazijas 1. klases zēni mūs iepazī-
stināja ar auguma vingrojumiem, kāriem
dubultalkāji un lēcieniem pāri vingrošanas
galdam. Jānis Malovka mūsu fiziskās kultū-
ras laukā ir ievērojama autoritāte, kura spal-
va devusi arī paliekošus un vērtīgus darbus
latviešu sporta literatūrā. Liepājas sporta
laudim vispār Rīgā ir krietns vārds un popu-
laritāte. Tādu vakar no jauna iemantoja arī
Malovkas pīrnie zēni. Disciplinētā LTV fi-
ziskās audzināšanas institūta audzēkņu vīrie-
šu grupa Emīlijas Krūmiņas vadībā demon-
strēja vīriņu vingrojumus. Šo vingrojumu
svētgūmu praktiskā dzīvē mūsu nākošie fi-
ziskās audzināšanas skolotāji vislabāk esot
pierādījuši savā nesenaizā meža darbu tālā.
Uzvedums savos pamatos tiešām grūts, tomēr
bija teicami apstrādāts. Visvairāk te svīda
mūsu iedzīvnieku Eiropas slavas bagātāis ciklo-
nis Zvejnīks un slēpošanas meistars Pecha-
ko. Pēdējais gan laikam šai brīdī labāk vē-
lējās būt meža dežuram uz slēpēm, kur pier-
astāks, aukstāks... Ar tiešām lielu intere-
si skatītāji sagaidīja un pavadīja vieglatletu
grupu. Tur rosinājis mūs valsts treneris E.
Dekšenieks demonstrēja savu speciālo vingro-
šanu vieglatletiem. Te tika spītīgi pierādīts,
cik ārkārtīgi grūts un ārkāpains ir tas ceļš,
kas ved pie panākumiem visu sporta nozaru
karaliskajā veidā — vieglatletikā. Nenogursto-
šā latviešu vieglatletikas sporta rezervju au-
dzētāja Richards Dekšenieka „dresura” pra-
sa nevien mīlzu grību, bet arī daudz i-
rietas. Tas bija mēlains darbs, kas kā g-
itā veidojums guļ visu rekordu pamatā un rekor-
diem taču mūs uzgavilējam visi! Jā, tiešām
nav viegli kļūt teicamam vieglatletam! Gru-

pā bija daudz mūsu redzamāko vieglatletu,
ar vairākkārtējo Latvijas skrīšanas rekordist-
u V. Vitolu priekšgalā. 15. Liepājas APSK,
US, LVB un LAS sportisti pēc tam uzveda
brīvā kustības individuāli. Grupu vadīja
Eriks Dagis. Šeit vingroja arī grāmatas
„Vingrošanas darba viela” ilustrētājs Andrejs
Murevskis (US) un līdzīgi grupu vadītājiem,
atmīnai sapēma paša ilustrēto grāmatu. Zig-
ridas Briedis-Hazenfēds vadībā vingroja mūsu
studentes un glūzi kā dienu iepriekš, iekaroja
atkal skatītāju sirdis. Plašajā priekšnesumu
ciklā pārmaiņu ienesa 1939. gada Latvijas
vingrošanas meistaru un 7. Latvijas vispārē-
jo sporta svētku uzvarētāju apbalvošana, ko
fiziskās audzināšanas inspektors lūdz uzņem-
ties LFK un SK vicepriekšsēdētāju ģenerāli
R. Klinsonu. Ģenerālis savā uzrunā norā-
dīja uz vingrošanas lielo nozīmi un novēlēja
sportistiem gūt sekmes arī nākotnes darbā.
Kā pirmā uzvaras medaļu saņēma Latvijas
meistars Klāvdija Juchnevice. Fiz. audz.
inspektors V. Cokuls izteica ģenerālim R.
Klinsonam pateicību par skaistajām balvām
un sportisti godināja mūsu sporta angstāko
vadību. Skatē bija ieradusies arī Igaunijas
viesi, un sarīkojuma darbiniece — fiz. audz.
skolotāja Priedite pasniedza mūsu kaimiņiem
skates grāmatu. Pēc tam sportisti par godu
viesiem uztauca trīskārtēju: „Lai dzīvo!”
Pēc sportistu apbalvošanas akta sekoja Rīgas
prefektūras vingrojums ar karogiem. Daudz
uzmanības skatītāji vērtēja LVB vīriešu grup-
es vingrojumiem stienī, kas notika Latvijas
meistara Roberta Senkova vadībā. Jūsmeņu
aplāusus saņēma tālās Japānas viesi Tulitiko
Konuma. Ja skatīta, ka viņš piedalījās arī
aizvakardienas ugunsdzēsēju demonstrējumos
ar lēcēgu, tad šoreiz dzeltenās rases pāretā-
vim mūsu lielajā vingrošanas sarīkojumā šī
bija jau otrā uzstāšanās. Lai taupītu dārgo
laiku, vingrotāji no savas plašās mākslas
sniedza tikai dažus elementus, bet arī tie
skatītājus spēja pilnīgi sajūsmīnāt. Lēcīo-
nis pār zirgu, Leonīda Kļimova vadībā, snie-
dza krievu vingrošanas biedrības Sokoli sporti-
sti. Patīkamā atzīmēt, ka visi krievu vin-

grotāji bija jaunāki par 18 gadiem. Viņu
pēdējie izpildījumi jau prasīja lielu mākslu un
piepūli, bet publika to arī prata cienīgi nos-
vērtēt. 1. Latvijas vingrotāju darba skates
noslēdzās ar partera vingrojumiem. Leopolda
Suki vadībā uzstājās LVB, LAS un US spor-
tistu sastādītā grupa. Te bija īsta veiklības
un izveicības paraugstunda, kas efektīgi nos-
lēdza 3 dienu ilgo, bet liekas kā vienā mir-
klī aizgājušo Latvijas vingrotāju pirmo lielo
darba vēlti atklātības priekšā. Uz brīdī nu
varam salikt rokas un pārdomāt visu redzē-
to, bet tikai uz brīdī, jo tieši tagad ir bez-
gala daudz vēroto, lai visu to pārvērstu jau-
nos ieguvumos un tas prasā mīlzu darbu.
1. Latvijas vingrotāju darba skates rīkotāji
bijuši ļoti tālredzīgi: viss, ko skatīja mūsu
acs, sakopots grāmatā „Vingrošanas darba
viela” un te mūsu audzinātājiem būs liels un
paliekošs darba lauks uz laiku laikiem. Ticē-
sim, ka 1. Latvijas vingrotāju darba skates
rīkotāji pa eksemplāram no šīs grāmatas dā-
vās arī laikrakstu redakcijām, lai būtu izde-
vība ar darbu iepazīties. Līdz šim minētā
iespēja vēl nav bijusi, bet — labāk jau vēl,
kā nekad...
Šm.

Oficiālā daļa

LATVIJAS SMAGATLETIKAS SAVIENIBA
— LSS valdes sēde notiks 27. martā plkst.
19.00 savienības telpās, Skolas ielā 12-a.

LATVIJAS VIEGLATLETIKAS SAVIENIBA
— Vieglatletu meža skrējienā valsts trenē-
ra R. Dekšenieka vadībā notiks sestdien, 23.
martā plkst. 15-15 un otrdien, 3. Lieldienā,
plkst. 10-15. Sapulcēšanās pie Meža skolas.
(Oficiāli.)

5. RIGAS AIZSARGU PULKA SPORTA KLUBS.

— 5. Rīgas APSK meistarsacīkstes basket-
bolā jaunatnei un volejbolā vīriešiem sākas
31. martā, kad sacentīšanās basketbolā jaunat-
nei plkst. 14 Sakaru bataljona štaba pulciņā
— 1. rota; Sarkandaugava — Dzeltēnis triko
un Pārdaugava — Zilais piecnieks; vīriešu
volejbolā plkst. 16 Pārdaugava — Zilais piec-
nieks; Adāži — Sakaru bataljona štaba pulci-
ņā un Dzeltēnis triko — 1. rota. Spēles
notiks 5. Rīgas APSK vingrotāvē, Baldones
ielā 7. (Oficiāli.)

* No Helsinkiem ziņo, ka pēdējo
kāra dienu kritušo somu karavīru vidū
ir arī Somijas labākais vingrotājs uz
rikiem — Martti Uosikkinens. Viņš
bija viens no vislabākajiem vingrotā-
jiem pasaulē un aizstāvēja Somijas
kārsas visās 3 pēdējās olimpiskās spē-
lēs, sākot ar 1928. gadu Amsterdamā.
Vēl pieminams, ka 1932. gada ziemas
olimpiskās spēlēs Lek-Piesidā, viņš
startēja arī lēkšanā ar slēpēm. Martti
Uosikkinena pēdējais starptautiskais
starts bija 1939. gada 14. maijā, kad
viņš izcīnīja uzvaru Somijas — Šveices
valstu sacīkstē vingrošanā.
* Izrādas, ka nesēnās ziņas ārzem-
ju laikrakstos par to, ka rietumu fron-
tē kritīs ievērojamais vācu futbolists
Goldbrunnars, nesamais ar patiesību.
Vācu prese, rakstot par savu varbūtējo
sastāvu nākošajā valstu sacīkstē pret
Ungariju, centra pussarga postenī kā
spilgtāko kandidātu atkal izceļ tieši
Goldbrunnaru, kas, pēdējās meistarsacī-
spēlēs uzrādījis no jauna savu seno
dienu spēdošas sniegumus. Galvenais
secinājums no visa tā ir: minchenietis
Goldbrunnars nevis karā kritīs, bet gan
dzīvs.

bīns — 1600, Arma — 1600, Silvija — 1600,
Ratnieks — 1600, Ežlēns — 1600, Alvīta —
1600, Vīlers — 1600, Gunārs — 1600.

Rikšotāji, KAM BRAUCEJS NEZINAMS.

Apskatot nākošo sacensību debitan-
tus, redzam, ka atkal vesela rinda nav
uzdoti braucēji. Tie ir: Hanover Di-
lons, Vanags, Grāfs Kords, Laimdota,
Marikenta, Miledi, Stabulis, Gudrais,
Manon, Marķīzs, Ina Aksvortī, Cukurs,
Krale, Līra, Cerīpa, Autobojis, Krakus,
Piemīpa, Šampions, Ratnieks un Me-
seržents. Ir vesela rinda no šī sarak-
sta, kur tas attaisnojams. Lai pirmā
kārtā minam diskvalificētā E. Bērziņa
rikšotājus Vanagu, Grāfu Kardu, Laim-
dotu. Tāpat attaisnojams ir arī, ja
vienā braucienā startē viens braucēja
divi rikšotāji, kā tas ir ar tr. A. Dob-
rovoļsku Manon; S. Tichomirova Cuku-
ru, Krali, Līru; I. Irista Cerīpa, Auto-
boju, Piemīpu; N. Dukajksa Krakusu,
Šimpionu; S. Orlova Ratnieku, bet
kāds attaisnojums rikšotājiem
Hanover Dilons,
Marikenta,
Miledi,
Gudrais,
Stabulis,
Marķīzs,
Ina Aksvortī,
Meceržents

braucēju neuzdošanai? Vai kāds te va-
rētu paskaidrot? Kādēļ šie rikšotāji
vienmēr programā uzdoti ar N.N., bet
katru svētdienu sacensībās tos vada
viens un tas pats braucējs? Vai te
trūkst labas grības, vai te ir nolaidība,
vai arī tam kāds apņēmīgs? Cerēsim, ka
šie N.N. pašā pasaulē un sevišķi bar-
gāki soļi nebūs jāpielieto.

ZIRGU SPORTS HIPODROMS 15-115!

Otro svētku sacensības atkal ir kuplas.
Notiek sacensības visām grupām un ar pie-
tiekošu rikšotāju skaitu. To arī rāda piec-
padsmit sacensību skaits, kurām pieteikto
rikšotāju kopskaits ir 115. Daudzās sacen-
sībās ir pa desmit rikšotājiem un tikai vec-
zirgu grupās ir minimālais piecu rikšotāju
skaits. Vajāku, nekā iepriekšējās reizes, sa-
slāvu ir divgadīgo otrā grupa, jo liela daļa
šīs grupas rikšotāju meklē laimi pa „augstā-
kiem slāņiem”.
I GRUPA
pulcējusi savu parasto sastāvu un te star-
tam pierakstīti pieci rikšotāji: Dolo Dufi —
2060, Pastorkus — 2080, Hanover Dilons —
2120, Margāns — 2120, Rideamns — 2200.
Arī
II GRUPA
ir līdzīga kupluma, gan papildināta ar di-
viem trīsgadniekiem. Te startē Princis II —
1800, Kozīrs — 1800, Andrejs Vats — 1800,
Ina Hēl — 1800, Vanags — 1840.
III GRUPAS
sastāvs gan nav kupls, tikai pieci rikšotā-
ji, bet visi jau kopā startējot redzēti un var

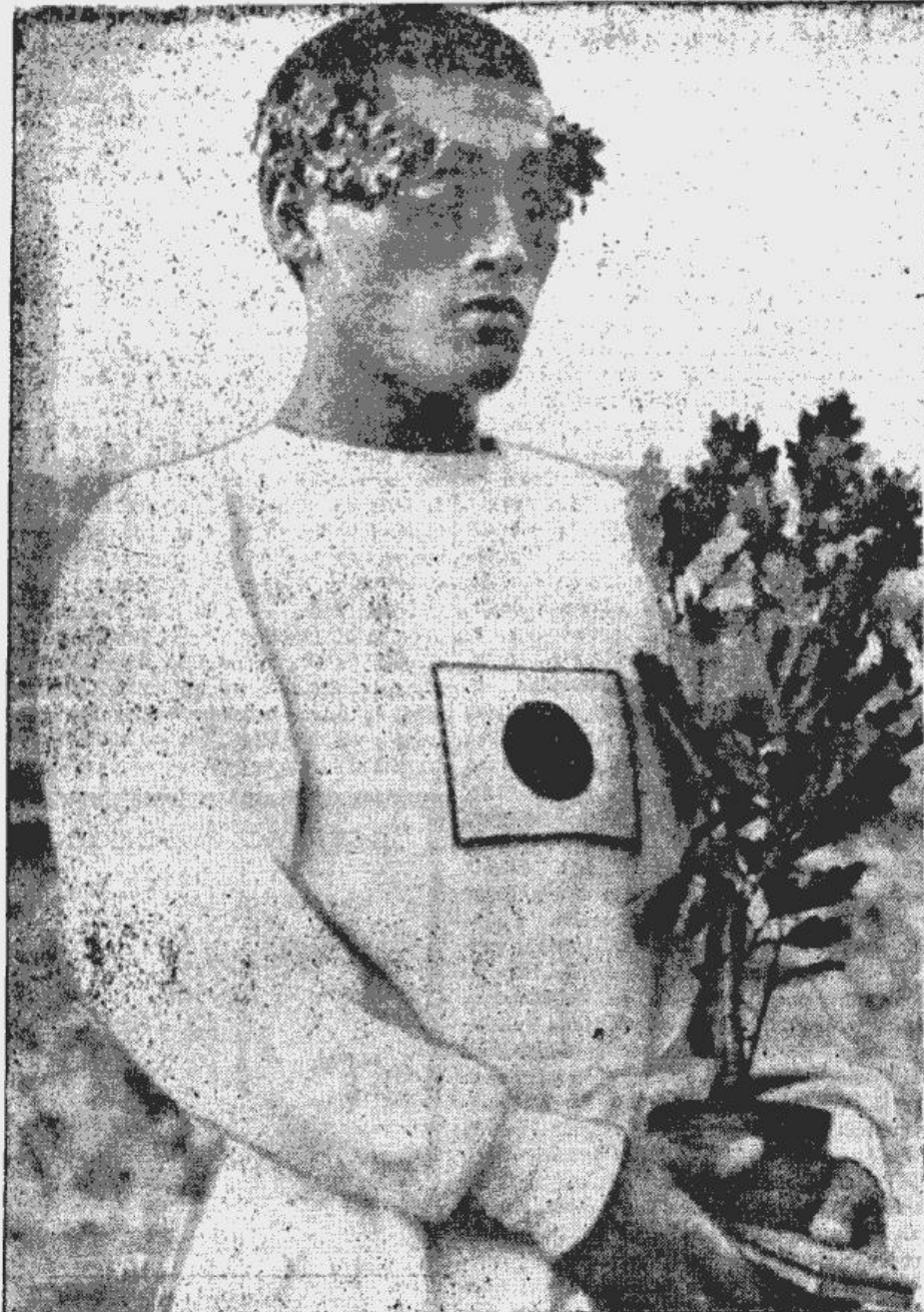
TRISGADĪGO II B GRUPA
astopi rikšotāji: Agris — 1760, Modris —
1780, Juna — 1780, Manspēters — 1800, Be-
rons — 1820, Ezis — 1820, Ideāls — 1840,
Karalīne — 1840. Un arī trīsgadīgo trešā
grupā rikšotāju skaits pietiekošs, lai to da-
lītu divi sacensības. Te
TRISGADĪGO III A GRUPA
startē Kamponella — 1800, Govsters —
1840, Karo — 1840, Manon — 1840, Vīvduds
— 1860, Ernests — 1880, Zīgurds — 1880,
bet
TRISGADĪGO III B GRUPA
startēs Kitišors jr. — 1760, Kaspars —

1780, Kavara — 1780, Vatslava — 1780, Ota-
va — 1780, Laima — 1800, Diskonts — 1820,
Valters — 1840, Marķīzs — 1840. Tāda sa-
rūkusi atkal ir
TRISGADĪGO IV GRUPA,
kas kuplīnāta ar divgadnieci Visu — 1600.
Tai konkurentus sastāda Ella — 1620, Ili-
gress — 1620, Merkurs — 1660, Kvarnostella
— 1660, Kokle — 1720. Ar pašu minimālo
dalībnieku skaitu reprezentējas
DIVGADĪGO II GRUPA.
Startē gan seši rikšotāji, bet tikai no pie-
ciem stāļiem. Šie seši ir Ina Aksvortī —
1600, Suleimans — 1600, Karters — 1620,
Vedekla — 1620, Sirotēja — 1640, Baiga —
1660. Divgadīgo trešā grupa atkal parasto
kuplumu un startējot redzēsīm atkal vairā-
kus Rēzeknes pazīpas.
DIVGADĪGO III A GRUPA
ietilpināti desmit rikšotāji: Signamuts —
1640, Krale — 1640, Roms — 1660, Kaktuss
— 1660, Urans — 1660, Zenta — 1660, Līra
— 1680, Grāfs Volkers — 1680, Cukurs —
1680, Tija — 1680 un
DIVGADĪGO III B GRUPA
arī desmit rikšotāji: Puķe — 1620, Erna
Kuzere — 1620, Autobojis — 1620, Moizers
— 1620, agula — 1620, Cerīpa — 1620, Arta
— 1640, Miervaldis — 1640, Burtnieks —
1640, Sankte — 1640.
DIVGADĪGO III C GRUPA
startē Čeks — 1600, Šampions — 1600,
Sārtite — 1600, Idīle — 1600, Lidotājs —
1600, Krakus — 1600, Strauja II — 1620,
Bulta — 1620, Piemīpa — 1620, Dedzīgā —
1620, bet
DIVGADĪGO III D GRUPA
Kaugurs — 1600, Meseržents — 1600, Ru-

Istās C. C. M. Zviedru GILBERGA un citas hokeja slidas. HAGENS norvegu sacikšu slidas. SLĒPES, saltes, nūjas. apģērbi, visi sporta pied. Art. Motmillera Blaumapa ielā Nr. 28, tālr. 34864.

II svētkos, 25. martā, sākums pl. 13.30 Hipodromā rikšošana Nākošās sacikšu dienas 31. martā un 7. aprīlī

Zirgaudzētāji, neaizmirstiet 1938. gadā dzimušos rikšotājus pieteikt DERBIJAM! Pieteikšana izdarama līdz 8. g. 1. aprīlim

REDAKCIJA, EKSPEDICIJA UN KANTORIS:
 Rīgā, Dzirnava ielā Nr. 57.
 Redakcija atvērta katru dienu no plkst. 10—14, trešdienās, piektdienās un svētdienās arī no plkst. 20—24.

REDAKCIJAS TĀLRUNI:
 Redakcija: 39001
 Redaktors: 98427
 Stud. daļa: 30091
 Izdevējs: 61502

Atbild. redaktors: TEODORS SPĀDE
 Redaktors: ARNOLDS SMITS
 Izdevējs: NIKOLAJS SEGLENIĒKS

iznāk pirmdienas, ceturtdienas un sestdienas rītos

Desmitais gada gājums.

ABONĒŠANAS MAKSĀ:

Ar piesūtīšanu Rīgā un visā Latvijā:
 1 mēn. Ls 1.30; 3 mēn. Ls 3.60;
 6 mēn. Ls 6.50; 1 gads Ls 12.50.

Abonēšanas maksa Igaunijā un Lietuvā:
 1 mēn. Ls 1.95; 3 mēn. Ls 5.40
 6 mēn. Ls 9.75; 1 gads 18.75.

Uz visām ārzemju valstīm Eiropā un ārpus Eiropas vietējā abonēšanas maksa 100% dārgāki.

Abonentiem izsūtīts no 1. un 15. dat. Tekošs režīns pastā Nr. 11023.

1936. gada Berlīnes olimpisko spēļu uzvarētājs japānis Sōns (uzņēmumā pa kreisi) itkā sastindzis un dziļos sargos klausas Japānas himnas skaņas, kas pāršalc milzu stadionu — par godu viņa uzvarai grūtajā maratona skrējienā. Uzvarētāja domas kavējas pie tālās dzimtenes, kuras dēļ viņš ir cīnījies un uzvarējis. Cīnījies patiešībā gandrīz vai pārcilvēciski — vairāk kā 2 stundas karstā saulē un uz sakarsēta, dedzinoša asfalta. Taču griba un cīņa pašam ar sevi, ir novedusi pie mērķa un pēc veikta varoņdarba, sirds un sārauji pukst uzvaras, laimē. Tā ir uzvara, kas godam izcīnīta tālajai tēvzemei! — Uzņēmumā pa labi redzam momentu no maratona skrējiena 1908. gada olimpiskās spēlēs Londonā, kas saistās ar lielāko traģediju, kāda vien pazīst olimpisko spēļu vēsturē. Pirmais no maratonistiem stadionā toreiz atgriezās Dorando (Itālija). Vēl trūka tikai 50 metru no mērķa līnijas, kad Dorando bezspēki un bezsamaņā uz skrējēja pilnīgi sabruka. Nekādi uzmaidinājumi nelīdzēja — Dorando vairs nespēja piecelties un izskriet atlikušos 50 metrus. Klāt nabaga itālim piesteidzās daži tiesneši un viņa tautieši, izvedot Dorando cauri mērķim. Ar citu palīdzību tā viņš absolēja distanci kā pirmais. Tieši šis moments atilots mūsu uzņēmumā. Zelta medaļu Dorando tomēr neguva — viņu diskvalificēja un 1. vietu piešķīra amerikānim Hansam, kurš sasniegza mērķi 100 metrus aiz Dorando. Lielajā Londonas stadionā tikai pāris amerikāņu aplaudēja Hansa uzvarai, bet pārējie — gandrīz 30.000 cilvēku, burtiski raudāja par itāļa Dorando traģediju... Lūk, arī vēl tad, kad visi šķērīši liekas pārvarēti, kaingali jau gandrīz sasniegti, var nākt sabrukums, kas mūšīnā no jau šķietami aizsniegtā mērķa — uzvaras. Cīņa ne katra atleta prasa pēdējo spēka rezerves krājumus un sportistam uzvaru jāizcīna paša spēkiem. Tikai tad uzvara tiek atzīta, ja tā gūta pēc visiem sporta āgrijiem likumiem. Cik maz, ļoti maz vairs trūka, ka Dorando būtu olimpisko spēļu zelta medaļas laureāts! Un, tomēr trūka...

U Z V A R A

Īgti valka cīņa, kur izturība sastopas ar izturību, griba stājas pretīm gribai un spēks sacenšas ar spēku. Taču viens beigs pēc viena, otrs — tas ir uzvarētājs. No ļaužu acīm staro prieks, momentā visi ir piemirsis — tāksēji uzgavilē uzvarētājam! Varoņis cīnās un pašpazīnīgs prieks skatams uzvarētāja sejā. Tas ir prieks nevien par to, ka uzvarēts pretinieks, bet prieks gan divkārtē, apziņa, ka cīnītājs uzvarējis arī pats sevi. Katra cīņa ir smaga un tā prasa savu spēku, daļu no atleta, tāpēc arī ir tā, ka uz-

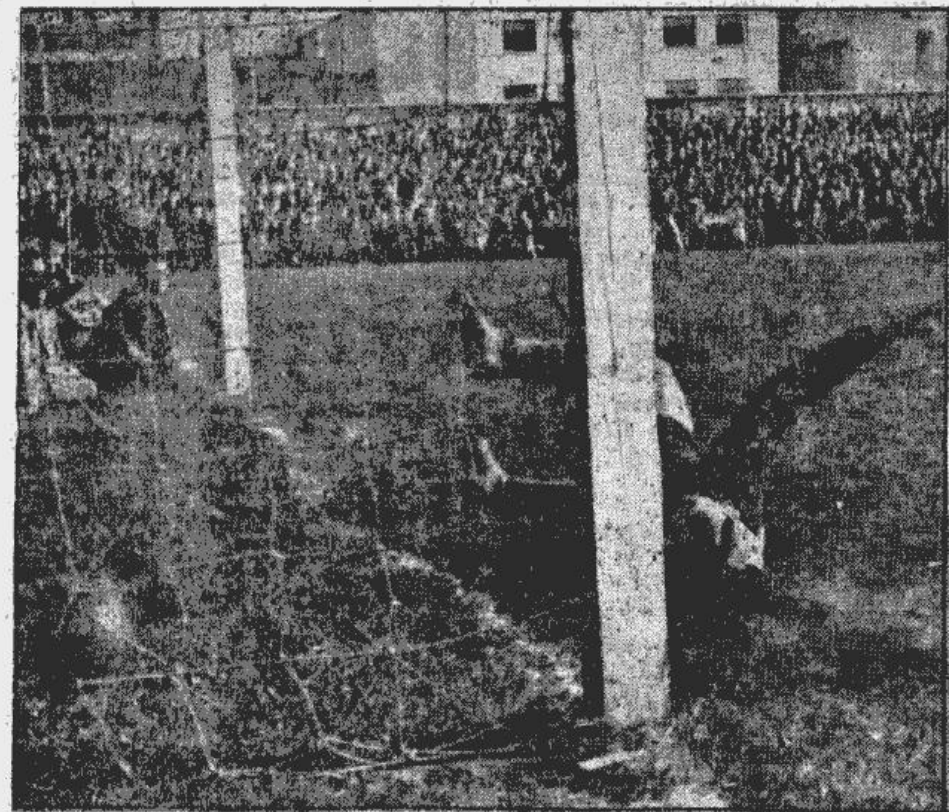
varētājs reizē ar sāpēsi ir pārspējis bez tam vēl kautko sevi — savas krūtīs. Iestā sportists un lēts cīnītājs — to arī jūt visvairāk. Arējais triumfs un godinājums viņam ir tikai uzvaras atalgojums. Bet, me reti pūlis savā priekšā vairs, redz vienīgi uzvarētāju un aizmirstas, tādā paliek visi pārējie sacensēji, kuriem pateicoties, patiešībā uzvarētājs tikai ir radies. Tie ir zaudētāji, kas cīnījies tikpat neatlaidīgi, tikpat pašatziēdīgi, bet kuru spēki nav bijuši tik bagātīgi, lai nonāktu uzvarētāja dievinātāja lomā. Un, lūk, šo arī parādas sporta cīņu uzvarētāja ugstardība un cīņa pret savu pretinieku. Kaut gan uzvaras laimē athletes ir priecīgs kā bērns, viņš pēkšņi aprauj savu jūtu izplūdumu un met skatu sāpūs, lai uzmeklētu to, kas patlaban atērtāts itkā tādā — zaudētāju. Te

zaudētājs saņem nevien rokas spiedienu, bet pat skūpstu. Vai maz mums nācies būt klāt piem. dēdzīgās, gigantiskās boksa cīņās, kur jau pat Hekss, ka abi sacensēji ir dusmīgi, ienīst viens otru. Tomēr, nebūt tā nav: kad cīņa beigsies, glāstī un skūpti liecina pretējo. Tāda skaista, savā būtībā dziļi draudzīga ir ik katra sporta cīņa. Apziņa, ka katrā sacensībā uzvarētājs var būt tikai viens, padara cīņu gigantisku un grūtu, bet tādēļ jo lielāks valda prieks par iegūto uzvaru, kas ir augstākais gods, ko athletes, cīņā ar pretinieku un sevi pašu, vispār var sasniegt un sporta laukumā panākt. Visos laikos un laikmetos uzvarētājs tādēļ ir godināts, dīnāti kā varonis turētis un uzskatīts — pat visas tautas varonis. Un patiesi, uzvarētājus nekad neaizmirst, kaut arī viņu vietā ar-

vier stājas jauni sacensēji, kuru panākumi lielāki un spožāki par bijušiem. Sasniegt uzvaru — šo visas dzīves un katru cilvēka augsto ideālu, nav iespējams panākt visur un katrām. Tikai tas, kas cīņā gatavojies un sagatavots, kas nav taupījis darbu un gribas spēku, spējīgs izkarot šo augsto panākumu. Vēra lai tādēļ nemēts ik viens cīnītājs, taču galu galā augstāko godu, uzslavu lai saņem, kam šis gods patiesi nākas vispirma kārtās uzvarētājam! Six.

Ja uzvaru izšķirtu iekšējā cīņa, tad bieži vien notiktu tā, ka tas, kas izcīnījis pirmo vietu, paliktu pēdējais un atkal otrādi.

Neizmirstams, patiešām un goda pilns dokuments Latvijas sporta vēsturē: 1939. gada 5. februāra vakarā, mūsu pašu Rīgā ASK slidotavā, Alfons Bērziņš kā pirmais latviešu saņem Eiropas meistara vainagu ātrslidošanā! Grūtās cīņas ir galā, 24 konkurenti pārspēti: Alfons Bērziņš — Eiropas meistars! Laužu silti sumināts un sveikts, vajagā apvīts, kas vēl greznojis mūsu valsts nacionālajām krāsām — lūk, tāds te stāv latvju jaunais sporta varonis! Un atkal šeit, tāpat kā vienmēr, sportā pirmos apsvēkumus uzvarētājs saņem no uzvarētiem: norvēģi — 2. vietas ieguvējs Čārlis Mathisens (pa labi) un 3. vietas izcīnītājs Age Johansens (pa kreisi) uz rokām pacēlušies mūsu Eiropas meistaru (skat. uzņēmumā). Sportā nav vietas nenovīdībai — uzvarētāju un uzvarēto te saista cieša draudzība. Un cik pasakaini skaisti: tieši lielākās cīņas rada sirsniņākos draugus!

Sajūsmā un prieks ir itālietes Tresbiondas Vallas (skat. uzņēmumā) seja, par izcīnīto zelta medaļu 1936. gada Berlīnes olimpiskās spēlēs 80 metru barjerskrējienā sievietēm. Ar lepnumu šai brīdī viņa piemin Itāliju, kuras dēļ tā cīnījies un uzvarējis. Uzvaras sveicienam pacelta roka, vainags ap uzvarētājas galvu un saule, uzvaras saule sirdi: kas gan vēl pasaulē var būt dārgāks un aizraujošāks par šo neizmirstamo mirkli! To izjūt arī Tresbionda Valla un Itālija šai mirkli viņai šķiet dārgāka par visu pasaulē, gluži kā Itālijai Valla — meitene, kas tik pašatziēdīgi cīnījies par savas tēvzemes krāsām — viņas slavu un godu! Uzvaras tēvzemei, uzvara Itālijai: kā gan šeit iespējams aplūgt milzīgo prieku izplūdum?

Tikai vieni vārti un jau pietiek uzvarai! Tāds ir futbola spēles bārgais, bet neapšaubāmais likums. Kaut arī nejaunā, gadījuma dēļ iegūti vārti... Labi domāts, bet kritiens jau nācis par velti un Polijas vienības vārtsargs Mrugala (skat. uzņēmumā) ir pārspēts: bumba atodas vārtos un ar Vanaga šāvienu Latvijas vienība vad 1-0! Vērtīgs ieguvums, jo jāatceras, ka augšā attēlotais moments ir gēms no Latvijas — Polijas vaktu sacīkstes 1938. gada 25. septembrī ASK laukumā. Tā bija vēsturiska cīņa: mūsu pēdējā valsts sacīkste ar bij. Poliju, bet pirmā Latvijas uzvara pret līdz tam neuzvarēto pretinieku. Cīņu izšķīra 1 vārta starpība: Latvija uzvarēja 2-1. Tas bija pietiekami, lai 17.000 cilvēku nerēdētā sajūsmā uzgavilētu uzvarētājiem — mūsu vienpadsmitam!